

Neopoduzani se dopisi ne tiskaju. Prejedana se pisma, ogled itd. tiskaju po običnom cenzuri li pa odgovoru. Isto tako je sa politici. Navedi se šalju poštarom naputajom (aspege postale) na administraciju "Naše Sloge". Ime, presime i najbližu poštu valja točno oznakiti.

Komu list nedodje na vrijeme, neka se javi odgovarajući u otvorenju pisma, za koje se ne plaća poštarine, ako se izvana napiše: "Reklamacija".

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rasta naše stvari, a nestoga sve pokvari. Har. post.

Iskazi svakog četvrtika na čelom zidu.

Dopisi se nevrstaju ako se ne tiskaju.

Nablijezovani listovi se neprimaju. Predplate se poštarinom obzirom 45 for. za seljake 2 for. na godinu. Razmjerno for. 2 1/2 za pol godine. Iznos carovine više poštarcina.

Na malo jedan broj 5 novč.

Uredništvo i administracija nalazi se u Via Ferrara br. 14.

Poziv na predplatu.

Koncem ovog mjeseca iziđe našim predplatnikom predplata za ovu godinu. Radi toga pozivljemo ih ovim, da na vrijeme predplatu obnoviti izvole. Nemarne i okorjele dužnike izručili smo odvjetniku, koji će postupiti protiv svakomu bez obzira.

Predplata na naš list stoji na godinu za imućnije for. 5, za seljake, djake itd. for. 2; za pol godine polovica gornjih cijena.

Novce neka se šalje na podpisanu poštarskom doznačnicom. Ujedno neka svatko naznači, da li je dotični iznos za novu predplatu, za stari dug, za oglase itd.

Uprava „Naše Sloge“.

Na koncu godine!

Tromim i težkim korakom prmiče se god. 1897. svojoj smrti. Još par dana i ona će se brojiti među pokojne, ona će pripadati povijesti, pasti će u grob, iz kojega neima uskrsnutja.

I tako prolazi godina za godinom u vječnost, iz koje neima povratka. Za njima nam neprestaje nego spominjanje, komu gorko, komu sladko. Pa kao što je sa pojediniim čovjekom, tako je i sa plemenit, narodi, i sa čitavim čovječanstvom.

Konac godine sjeća nas na nezahvalnu promjenu svega, što je na svijetu; na neoporecivi svršetak svega, što je umrlo, na zajedničku sudbinu čitavoga čovječanstva.

PODLISTAK.

Istarski razgovori.

Preporučeni na razmišljanje svim Istranom, a najjače prodanec i njihovim društvom.

Mate: Dakle od državne policije se va državnih zatvora događaju takova umorstva! Bog nas očuvaj i takove lepe policije i takove srećne države, va koj se takove stvari događaju! A ne morem se načuditi nego našem istarskom Talijančicem, ki bi oteli pod takovu državu spast.

Ive: Čekajte Mate, sad ću vam još jednu lepu povedet. Pred nekoliko meseci morali su va Trigiane, mesto blizu Barija va Italije, stražari od finci pregledat oštarije, zač njim je bilo prišlo čuda pritužab, da se na mn ogeh mesteh toči necaravno vino. Va jednoj oštarije je prišlo do prepira.

Stražari od finci su našli va njoj mištranoga vina, ter su oteli oštara preslušat na zapisnik. No to je razardilo neke, ki su bili va oštarije, ter su oteli, da to zapreče. Da sprave van iz oštarije te finci. Na to je prišlo do pravoga boja.

Svršetak godine opominje nas, da bacimo pogled na prošlost, da ju izpitamo, da položimo račun o svojem djelovanju tečajem iziđuće godine, da vidimo što smo dobra i korisna učinili za sebe i bližnjega svoga; da razvidimo koliko smo napredovali umom i srcem i koliko smo se dušom približili uzoru svomu, Stvoritelju našemu.

Koncem godine valja, da se osvrnemo i na važnije sviatke i domaće događaje. U iziđućoj godini spominjati će se kano najvažniji događaj u našem dielu svijeta Grčko-turski rat, koji je progutao potoke ljudske krvi i osušio i onako mršave blagajne borećih se naroda. Malena, nekoš slavna Grčka, ustala je proti staromu neprijatelju kršćanstva, da oslobodi braću svoju i da proširi granice domovine svoje. Ona bijaše loše sreće, te je skupo platila svoje nesmotreno poduzetie. Previše se pouzdala u svoje slabšne sile, u tromost i raztrovanost svoje protivnice i u naklonost europske diplomacije, koja ju je u odlučnom času ostavila na cjedilu.

Prolievala se ljudska krv i u drugih dielovih svijeta, gdje razložni bar opravdano, negdje pako lahkoumno, iz prkosa, iz inata.

Tečajem umiruće godine sastale se krunjene glave i drugi predstavnici naroda, da stvore nove saveze, da obnove stare i da viečaju, kako bi se uzehvao dragocieni mir narodom.

Konac godine 1897. zatekao je narode austro-ugarske monarhije u ljutom neprijateljstvu u žestokoj borbi za prevlast s jedne strane, a s druge za slobodu i za ravnopravnost. Stroga i nepristrana povjest naše monarhije izpisati će jednu stranicu svoju najcrnijimi slovima o događajih iziđuće godine. U obih polah monarhije vodila se žestoka borba tečajem čitave godine. S jedne strane borila se jedna pola proti drugoj, s druge pako udarili su

pojedini narodi u obih polah najžešće jedan proti drugomu. Tamo hoće Mađjari, da silom uzdrže svoje gospodstvo nad većinom pučanstva Ungarije, a ovdje Niemci, ti stari dušmani Slavena, upotrebljuju dopuštena i nedopuštena sredstva za prevlast nad većinom nenjemačkih naroda — nad Slaveni.

Ljuta borba vodila se osobito posljednjih mjeseca u carevinskom vieču između oholih i nezasiitnih Niemaca te između sločnih zastupnikah raznih slavenskih plemena ove pole monarhije. Borba ta nije svršena, ona će se po svojoj prilici nastaviti i tečajem buduće godine, ali se nadamo da će se voditi pristojnije i da će napokon pohjediti pravedna slavenska stvar.

I kod nas u Istri bijaše žestoke borbe za posljednjih skupnih izbora za carevinsko vieče. Hrvati i Slovenci Istre pograbilu izbornu oružje, ne da pale il grabe, već da osvoje ono, što ih po božjem i ljudskom zakonu ide — svoje sveto pravo. Do pobjeda nisu mogli, jer uz mogućna protivnika stajao je nesretni sustav, koji je išao za tim, da još većma oslabi naše sile na štetu našu i države. Uzprkos tomu mi smo sačuvali svoje stare pozicije, iz kojih nas neće maknuti nitko budemo li nadalje složni i radini.

Našu Istru bile su umiruće godine i druge nevolje, a među ovimi ponajljucia velika nerodica. Velike i guste kiše u proljeću oštetile su sje-nokoše, polja i vinograde, a što je preostalo vodi, to je kasnije uništila suša il nježina za nevolju drugarica tuča. Riedki su krajevi naše pokrajine, koji će moći siromašno prezimiti ne-bude li im pomoći od pokrajine il od države.

Nu sve te nevolje prokuburiti ćemo božjom pomoći bude li u nas samo bratske sloge, iskrenoga prijateljstva i željezne volje za uztrajan, nesebičan rad.

Kad su navali sa nozi na stražara vrucokrvni oštarevi prijatelji, branil se je jedan od njih s revolverom. Puknu je dva puta i ubil dva napadaća, a za tim junački pobegal, i postil svoja druga i prijatelja samoga u boju s bjescinami ljudi!

Mate: Ali za miloga Boga, je li to moguće?

Ive: Jest; trebada Vam ne ću ja lagat. Još me niste — hvala Bogu — nikad ćull.

Mate: Ali kakova se sve stvari va toj Italije događaju! Talijanom ne mora bit to baš na čast. Pa još nam se neć prde naši domaci Talijančici sa svojom „avilim kulturum!“? Bome, to je jako fina „kultura“, od koje neka nas Bog očuvaj!

Ive: Homo malo dale!

Va grade Napulje u Italije, je jedno sirotište po imenom „San' Annuciata“. Tu dolaze djeca, kojim se neznaju za oca ni za mater. Tu ima mnogo teh nahodi. Pak znate ča se je dogodilo?

Pasanega leta je iz tega sirotišta zginulo ni više ni manje nego 900 djece. Ovo leto bilo je zadnje vreme nutri 856 djece, pak od oveh ih je za poslednja 4 meseca umrlo ni više ni manje nego 153. Umrli su pak, jer su ih mučili, grdo postupali s njimi i tukli jih, koliko su samo jače mogli. A više djece opet otveli su iz svakakoveh razlogi neposteneh.

Mate: Po moju prudu, ne bim za živu glavu otel spast pod takovu državu, kade se ča takovega događaja. Bog nas očuvaj za vavak takove zemlje!

Ive: Kakova pak je mizerija va toj zemlji, doznat ćete osim onoga, ča sam Vam povedal, kako se drugomu sela ljudi iz nje, i iz oveh primjeri:

Kad je prišat talijanski princip i prvostolonasljednik Viktor Emanuel sa svojom suprogom Jelenom, princeinom crnogorskom, va Veneciju, ni imel mira od siromahi i petljari. Do tisuće takovoh petljari je sledilo va godolah talijanski principski par sa svojmii mol'amii. Petljari su ih progonili i dosadjuvali im, da nisu mogli nikada mira imet. A to su sve pisale i talijanske gazeti.

Drugi primjer, iz kega se vidi kako je nul našeh nesudjeneh susedi! Patermo je najveći grad na izle Siciliji.

Borbe nas čekaju bez dvojbe i u nastajućoj godini, pa valja; da se na vrijeme na iste pripravimo. Pobjede il porazi odvisiti će ponajviše od nas samih. Svatko neka bude u odlučnom času čitav muž na svojem mjestu pak će to pobjede biti naše.

U tu svrhu želimo našem narodu kod nastupa nove godine da bude složan, da se neda varati ni sladkimi obećanjii, ni ludom grožnjom.

Uz to treba da radimo nepristrano za duševni naš napredak i za tjelesni boljak. Radimo kao da ćemo uvijek živjeti i molimo kao da ćemo odmah umrieti. Sloga ljubav i rod te čvrsta vjera u providnost božju i u naša sveta prava dati će nam toliko krieposti, da ćemo nadvladati sve neprijatelje naše.

Koncem god. 1897. zahvalimo se Svevišnjemu na svih dobročinah, koja od njega tečajem godine primismo to mu se vraće preporučimo neka neuzkratni svoju sv. milost našoj Istri i čitavomu hrvatskomu narodu. U to ime: *sretna nova godina!*

Dopisi.

Mate: 23. prosinca. Pastili bismo i mi pero na stolcu, neka zardja, te ne bismo dosadjuvali Vaše cijenjene čitatelje sa našom tugom i nevoljom, ali kad šjior Jure svako toliko učini takva šta, zašto mislimo, da je vriedno, da sazna i šjior obćinstvo, a da ne ostane zakopano za uvijek među rušavinami starodrevnoga i grozničavoga grada Osora, kojega, čujte! pa nam zavidjajte, što smo tako sretni, slavni (!) povjestničar, Salata nazivlje razjem zemaljskim. Sretnih li nas, da već na ovom svijetu uživamo raj! Da prošlavio se je isti povjestničar, kako dopisnik pokojne i nikad nezaboravne Malčičinke, u kojoj je pomogac propalomu Charletu ocrnjivati i klevetati svakoga onoga, koji ne ča, da pleše, kako njegov šjior papa svira; nu vječno slava stekao si je sa djelom „La liturgia stara“, radi kojega su dolazde čestitke sa svih strana što je zaslepielo mnogoga, a da ne spominjemo

A va tem dom se grade, i je u južnoj Italiji dogodilo pred nekoliko vremena ovo: Tamonišnji talijanski advokati su se jedanput skupili, i navali ih skupa na jedan tribunal. Tu su kričali i larmali i vikali na sudca, zač da nemaju dosta zaslužbe, i da nemaju od čega živet.

Mate: Po svetega Cirina, ako nmanju advokati tamo ča jist dosta, ča će vilih bit s drugimi ljudi.

Ive: Više advokati iz potrebe idu tamo za proste pisare, samo da dobiju čagod, a koliki se od njih ubiju, zač nimanju kruha, s kem bi sebe i familiju prehranili?

Va Italije je čuda glada i čuda smrada! Čovjek ne sme pod va lokandu jist, zač će valje pri duzina ljudi, ki će Vam tako dugo šnekat, dokle mu ne daste ča.

Jedanput sam tako bil va Napulje. Grem malo s prijateljem va jednu kafetariju, da popijemo jedno kafe, zač je bilo jutro. Jedva se sedamo, već prileti jedan odrapani mali k tram iz vana, plače i kriči: „da pane, da pane!“ i sam zimlje kruh, ki stoji na stolu. Tega sledo i drugi gladni ma-liši.

(Još će toga bit.)

naše mudrace Šula, Predikara, Prešempa, Menežica i kumpanje, kojim je dao rog za sviču, jer što smo vidjeli čitajući „Našu Stogu“...

Ali pustimo mi našega dotora, neka se on trudi, kako da pokrije svoju sramotu, nu običaje se reći, ma neka nam se prosti...

Poslije toliko utoka i brzovanja, bili smo napokon sretni, da je došlo povjerenstvo iz Lošinja, da vidi kuću hrvatske škole...

Drzovitost i oholost učiteljah, već je zasla tako daleko, da brani djecu govoriti u materinskom jeziku, ne samo u školi nego i po putu i u očevoj kući...

Nebi Vem školoila da čitate i polag toga se ravnate što piše „Il Risorgimento“: di quel glovanetto con una lingua.

Kako je bilo nedavno i kako je sada? U Bujah, gradiću na Malu i Velu Gospu je bila propovjed u našem jeziku. Tomu je svjedok mgđ. g. Župnik u Roču, A. Mečić...

Rapocani.

Iz porečkoga kotara pišu nam 24. t. mj U talijanskom se listu „Il Risorgimento“ br. 5, koji izlazi u Rovinju, piše kako aliedi: „Educare un giovanetto con una lingua che non è la sua è come coltivare una pianta con metodo ch'è proprio di una pianta diversa.“

Malo godina prije bijaše sagradjena škola u Krasicil, gdje od 160 kuća samo

dvije govore talijanski. U istoj školi podučava se izključivo talijanski — učitelj Tirolac.

U Tribanu, gdje je još prvo 7 godina u školi i u crkvi podučavao svećenik u hrvatskom jeziku, danas podučava izključivo talijanski — učitelj Tirolac.

U Mornaru je škola izključivo italijanska — učitelj Tirolac.

U Opatiju, gdje se je prije 30 godina podučavalo u našem jeziku, danas jedine talijanski. Valjda, nema više naših ljudi tamo!

U Zavrđu je škola talijanska, učitelj Tirolac.

Kakov može biti napredak u ovih školah? Diete nerazumije učitelja u učitelju djeteta. Napredak? Malo ih ima, koji znadu dobro čitati i pisati kad svršu školu i još manje onih, koji razumiju što čitaju.

Drzovitost i oholost učiteljah, već je zasla tako daleko, da brani djecu govoriti u materinskom jeziku, ne samo u školi nego i po putu i u očevoj kući...

Nebi Vem školoila da čitate i polag toga se ravnate što piše „Il Risorgimento“: di quel glovanetto con una lingua.

Ovo našim dječim zaštapnikom do znanja.

Kako je bilo nedavno i kako je sada? U Bujah, gradiću na Malu i Velu Gospu je bila propovjed u našem jeziku. Tomu je svjedok mgđ. g. Župnik u Roču, A. Mečić...

Propovjed i večernja sve je talijansko. Kako je nedavno bilo i kako je sada? Nihil innovetur, ništa se nesmiije mijenjati!

Iz Opatije. Dno 12. agusta odpremilo je neki I. A. iz Opatije svoga desetmje-sečnoga sinčića u riečki bolnicu, da bude tamo operiran. Roditelji skoro danomice posjećivali bolesto djeteta. Slučaj bijede, da okolo 20. agusta bijahu zapriječeni podi na Rieku, da vide svoje djeteta.

U Opatiju, gdje se je prije 30 godina podučavalo u našem jeziku, danas jedine talijanski. Valjda, nema više naših ljudi tamo!

Gori navedeni slučaj nije možda jedinil te vrsti. Kod c. k. kotarskog glavarstva bilo je pred 8 i više mjeseca podnešeno više prižubaba proti nezakonitom postupku predstoještva kotarske bolesničke blagajne.

„Kobalbreško-njemacki“ katip ide na budani. Svi su zadržari jednodušno zamolili sud, da bude dozvoljena dobrovoljna, javna dražba (inkant) toga njihovog nedonošeteta.

Drzovitost i oholost učiteljah, već je zasla tako daleko, da brani djecu govoriti u materinskom jeziku, ne samo u školi nego i po putu i u očevoj kući...

Hrvaj, Istranid.

Iz Kaštelira, pišu nam 20. decembra 1897. Naš talijanci ili bolje rekuć, talijanske podrepnice i zasljepjene propalica raztrubiše velikom trubljom na sve četiri strane sveta, da će se na 5 ovolga mjeseca sakupiti u Kašteliru sva istarsko-talijanska inteligencija uz nekoliko advokata iz Buča...

Velikom nestrpljivošću očekivali smo dolazak tolike i tako velike gospode; kad'eno u dva sata popodne dvie kočije: jedna iz Porčca, sa Kamalitetom i sa par gospodja, druga iz Vižinade sa načelnikom, lijekarom i jednim trgovcem.

Onaj pak cviet talijanske gospode uz kaštelinske odmetnike podje ravno (ne Mekišu) nego glasnivotij Cakonjki, Kamalideovoj kumi, gdje se je bez ceremonije pojelo malo šunke te izjilo čašu vina, što su kaštelirski šarenjanci naprosjačili ciganeć od kuće do kuće.

Pametni si ljudi držali trbuhe, da im od smjeha ne puknu, znajući, da je to stvar komedija, koju znadu talijanski čarolari zbijati, da bude i izazivju miran narod. Talijanske novine trube i vesele se, da nemarni za našu hrvatsku školu, i da ju polazi samo 40 djece.

Istrani junaci, Istranke junakine, Častne poštenjaci, Častne poštenjakinje! Vaša pjesma ječi S Učta po svim gorama, Mora po daleci, Po svim našim lokama.

Hrvatska imena Svim su krikim vrsmi, Gradićem vrh stiema, Vašim liepim selima!

Tja u šarenjaka Našinstvo im imena Poluga je iaka, Prava našeg plimeana.

Što ga ko i doleđ Bratna pravo rođjenol, Rodo svoga i polea, Nastavitie strfano!

Pomoć dragog Boga Djemaca izmolila, A ta nova alega Slavaka Vas oholila!

Franina i Jurina

Fr. Si čul, kume Juru, da će Nerexinski bogataš oprostit ono, ču su mu dalžne njegove podrepnice? Jur. Če su ga morda opile one damjanuc vina.

Fr. Ča biš Jurino rekai, su bili pametniji stari Leprinčani, ki nisu oteli inist lepah cest, aš da nimaju vozi, i da bi k nim hoću, landroveci, ali davanja, ki nepuste stavit pokojnemu kapelanu poljanskemu na grob spomenik ač da njim ni pustil beči za cestu.

Različite vesti.

Za družbu sv. Cirila i Metode sabrali su muži i mladići iz Spincičeve županije i neki iz drugih, na Božić pošle večernje u gostioni „kod Tereze“ u Kastvu for. 4 i 8 novč. Nije to velika svota ali je dobar znak i liep, primjer. Sviet narodnja se žiri u sve to šire slojove našega hrvatskoga pučanstva u Istri.

malenu svoticu, mnogo bi se toga tečajem cijele godine sabralo. Kamen do karensa palaca, zrna do zrna pogača. Nam i Istri treba još mnogo, ako ne palača one zgrade školskih, kao i pogača zrna za mnogobrojnu djecu, koja su još uvijek bez školske poduke. Za to: živili mi, ko, su sabrali Nezaboravite ni drugda. Na Družbu slijedili njihov primjer drugi! Novac je izrađen odborom muške podružnice u Kastvu.

Karije Poščić (Štajr Poščić). Na Voloskom na Stjepanja preminuo je posle duge i teške bolesti pomorski kapetan brodovlastnik i posjednik *Karlo Poščić* u 78. godini dobe svoje. Pokojnik bio je jedna od najpogodnijih ličnosti u svojem rodnom mjestu. Bio je jedan od nemejljelja hrvatskega državnog "Bratimstvo", u kojem pak nije dugo ostao. Možda zbog usvoj, svakako pak prilike i stanovi ljudi odvracali su ga od onoga, što bi na Voloskom svaki morao biti, naime istarski hrvatski rodoljub. Oni koji kriju pod isticatvom talijanstvo, znali su ga kadkad zavući za sobom, ali Talijan on nije nikad bio nit se takavima prikazivao. Kad je govorio jezikom, koj je majka naučila, naime hrvatskim. Bio je dobra, prave hrvatske duše, i na njem nisi našao nit traga talijanske zasukanosti ni pravljičnosti. Stovanje do njega i do njegovih pokazalo se je kod pogreba. Prvi lista lica stupali su njegovi četiri zeta: pom. kap. i posjednik Kasimir Perčić, Kalist Rajčić i poznati obće obilježeni Niko Perčić, te živinar na Rieci Munič. Za njima išli su mnogobrojni unuci. Krasne vijence nosili su sinovi svetiljih Volok h oitelji, medju njima: razni svešteničasti djaci. Sprovod je vodio prečastni gospodin Vinko Zamić uz asistenciju četvverica i čet. oo. kapucina na Rieci. Jedna sv. misa se je pjevala i to sva narodnim jezikom, koji pred oltarom tvi na orguljah. Milina bilo je to slušati. Osim spomenutih bili su kod pogreba predstavnik c. kr. političke oblasti barun Schmidl, c. kr. kotarski sudac Budinič, načelnik obćine Volosko-Opatijake Dr. Stanger sa svimi obćinskim savjetnici i skoro svimi zastupnici, zastupnici naroda Vjekoslav Spinčić i M. Mandić, odvjetnici Dr. Minak i Dr. Jauzečić, predstavnici obćina kastrovake, lovranske i veprinacke, kao i mnogi drugi iz tih obćina, te iz Rieke. Medju ovima opaziti smo poznate domoljube Anta Strka i Rajmondada Badića, a ti i mnogi drugi došli su da izkažu slijediteljnost blagomu pokojniku, i da zaključu, kako mu i mi kličemo: Poj! Ti vječni!

Božični blagdani. Vrieme prošlih božičnih blagdana nije moglo ljepše biti u 70. doba godine. Mjesto snijega i mraza, mjesto kiša i blata imalo smo dođuće nešto hladnije, ali vrlo ugodno i saho vrieme. To je i doprinijelo još više k sjaju svetih božičnih blagdana, koje naš hrvatski narod svuda najvećom pobožnošću slavi. Ljetos je i sama priroda uzveličala uspomena na porodjenje Stvoritelja neba i zemlje tim, što nas je podarila za ovo doba godine neobičnu krasnim vremenom.

Oprost od Šestitanja. Za Bratovšćinu hrvatskih ljudi u Istri* podarili su mjesto šestitanja prigodom božičnih blagdana veleč. gg. Mišo Laginja na Vepurca for. 1.50 i Antonin Eller na Poljana for. 1.50. Veleč. g. prof. Vjek. Spinčić zastupnik Opatija B. for. Veleč. g. dr. Niko Fabljanec Volosko 1 for. Bratovšćini 1 for., 1 for. družbi sv. C. i Met. Monsigr. Vinko Zamić 2 for. za Bratovšćinu* a for. 3 za družbu sv. C. i M. Veleč. g. Josip Vodička u Bukavu 1 for. Bratovšćini* a 1 for. za družbu sv. C. i M. G. Anta Sterk-Rieka for. 2.50 Bratovšćini* a for. 2.50 za družbu sv. C. i M.

Upravila 10-podišnje obćinske, Čitaonica* u Malom Lošinju priredjuje ista večeraju zabavu sa vrlo biranim i ukusnim programom dne 1. siječnja 1899. u Malom Lošinju na dvorani goss. Josipa Premuda uz sudjelovanje dječ. tamb. i pjevanjem zbora "Domoljub" sa Susaka pod i puvanjem kapelnika goss. V. G. Broža. Dobrovoljni prinosi primaju se sa zahvalnošću. Čisti prihodi namjenjuje se Bratovšćini hrv. ljudi u Istri. Početak točno u 7 i 1/2 sati.

Prvi istarski nekoli u Poli priredjuje dne 31. decembra 1897 u velikoj dvorani hotela "Stadt Pola" Silvestrovu večer i sjajni ples sa slijedećim programom: 1. Češka šaljiva predstava; 2. Prikaz stare i nove godine; 3. Tombola; 4. Pošta za pozdrave; 5. Ples. Program sa p. p. unjuje tamb. zborom i vojničkim orkestrom. Ulaznica za članove 20 avč., za noćlanove 50 nvč.

Pozdrav obćine Kastav na slavonski sastanak u Krakovu. Prigodom sastanka u Krakovu.

predstavnik slavyenskih plemena u Krakovu odaslao je također obćina Kastav brzojavni pozdrav i čestitku. Iz Kastva odaslao je brzojavni pozdrav i obćinski ličnik G. Dr. Šebesta.

Hrv. akad. mladež iz Voloskoga-Opatije priredjuje u subotu dne 8. siječnja 1899. u prostorijama "Zora" u Opatiji pod pokroviteljstvom veleč. goss. Vjek. Spinčića, zastupnika naroda, *Sjajnu zabavu sa plesom.* Ulaznica: za osobu 2 krune, za obitelj 4 krune. Igra odibilične glasbe iz Opatije. Početak točno u 8 i 1/2 sati na večer.

Protunavodna agitacija u obćini Pomjan. Mnogomuo da dosaditi, što se opet i opet vraćamo na zalostna odnosa je nesretno obćini Pomjan, nu što znad od kolke je važnosti upravo ova obćina u našoj narodnoj borbi. Pomjiti će naše nastojanje i našo skrb za konačno i valjano uređenje i tamošnjih nezdravih odnosa. Nedavno smo javili kako se tamo sada agitira za diobu ove obćine na dvoje ili možda čak na trije. Koparski nemirnjaci i njihovi plaćenici pohaze od sela do sela te mite i varaju onaj pak lidni obćinari i smještaju varkama u sredi i blagostanje obćinara nakon diobe obćine.

Nafa vrijedna drugarica „Edinost“ piše govoreć o taj sardunaj agitaciji, da se po obćini agitira za imenom c. kr. kotarskoga poglavara g. Schaffenhauera, koji da želi, koj da hoće tu diobu, a naš rodoljubi u onoj obćini, koji su domajli, da se je c. kot. poglavar nekako prigodom javio nekoj osobi, da će se morati sastajati ovu obćinu razdijeliti, vjeruju, da je zbilja želja g. poglavara, da se radi o tomu kako bi se onu obćina razdijelilo.

U interesu mira i reda a po njaju u interesu svoje časti i ugleda morao bi se g. poglavar Schaffenhauer jasno izraziti što je istine na glas, da on želi i zagovara diobu obćine Pomjan.

Zabava u „Čitaonici“ u Mihotičju. U nedjelju poslije podne razaslao je odbor tamošnje čitaonice nekojim članovom poziv na zabavu, koju da prireduje ista dana na večer glumac g. Ivan N. Pririč, bivši član hrvatskoga kazališta u Zagrebu.

Na večer u urećen sat sabralo se mnogo više obćinstva, negoli se je to i pomisliti moglo. Uvažiti se ho mora, da istoga dana do 3 sata poslije podne za zabavu još nitko ni zvao, nije i da je u sebi teško sakupiti u ovako kratkom roku veće mnoštvo osoba. Na kako rekomo sakupio se tolik broj slušatelja, da bijaše prostrana dvorana čitaonice skoro popunjena. Nadošlo je i nešto gg. gostova iz Kastva, Voloskoga, Pehljina itd.

G. Pririč izveo je u svemu pet komada i to što solo-prizore do deklamacije. Najveći uspjeh postigao je prvom točkom t. j. „Potulio“ od L. P. i deklamacijom „Grož izajacke“ od D. A. Harambašića, koju je većina obćinstva tako tumačila, da se dađe vrlo shodno upotrebiti na poznate nesretnjake u onoj obćini.

Goss. Pririč može biti posve zadovoljan moralnim i materijalnim uspjehom, a da je svoj dolazak bar 24 sata prije najavio, bio bi imao i više odobravanja i puniju kesu.

Sjede potrošarine u Voloskom sudbenom kotaru. Osim poraza, što jih ljudi plaćaju za svoje posjede i zgrade, plaćaju se i potrošarina na vino, pivo, rakiju i meso. Tu potrošarinu imadu plaćati gostioničari, mesari, svi oni koji prodavaju pića i meso. Plaćaju ju državi, pokrajini i obćinam. Gostioničari i mesari imadu pravo sami preuzeti upravljanje a potrošarinom, to jest obavzati se plaćati toliko državi, toliko pokrajini, toliko obćinam, i tjerati za to odnosne prinose od svojih drugova.

U nekih obćinah Voloskoga kotara se je prije nekoliko godina kušalo, te su krčmari i mesari uzeli upravo potrošarinu u svoje ruke, ali nije se najbolje obneslo. Kad bi svi krčmari i mesari savjestno rekli koliko po prilici prodavaju, kad bi se p. to ustanovila pravdna stava, koju ima svaki plataći, ta kad bi upravo povjerili vještini i poštenim rukam, onda bi to bilo najkorisnije za krčmare i mesare. Zalobio toga svega nitma uvijek pak se dogadja, da potrošarinu preuzimaju pojedini poduzetnici, koji se obvezuju napravna državi, odnosno i pokrajini i obćinam plaćati dođnu svotu, i onda tjerati od gostioničara i mesara. Mogli bi kadgod i gđjedog i izgubiti, kako to kadgod i gđjedog biva, ali obćino dakako dobiju, jer se inače nebi uo paćali.

U najvećem dielu Istre je glavni takav poduzetnik g. Josip Gorup veličar na Rieci, koj je taj dio svojih poslova izručio svomu sinu g. Kornelu Gorupu, nastanjenom u Tratu.

Koncem ove godine istče njegova odnosa pogodba sa državom i sa mnogimi obćinami. Već prije tri godine, kad se je imala državna potrošarina dati u zakup, išli su neki gostioničari kotara, da oni svi skupa uzmu tu u zakup. Kad je došao hip, za to, onda njih ni blizu. Uzeo ju je gospodin Gorup.

Ljetos već nekoliko mjeseci ima po djelom Voloskom sudbenom kotaru, osobito po obćini kastrovke, komešanja radi potrošarina. Kao glavna gja pokretača u tom smatraju mnogi komesara c. kr. financijske strazje na Voloskom, za kojim vele da stoji c. kr. financijski nadzornik u Poli. Vele još dalje da se tim, botice ili nehote, radilo proti Gorupu a u ruke nekoga Trezze, talijanskog pedanika, koj bijaše prije tri godine upo potrošarinu u nekih predjelih Istre, Bilo kako mu drago stalno je, da je rećeni komisar financijske strazje u ime nekakvoga odbora, razposiljao pozivke u hrvatskom, talijanskom i njemačkom jeziku na krčmare u Voloskom kotaru. Da li se je tako radilo i po drugim kotarjih, nije nam poznato. Svakako držimo, da nije stvar predstavnika financijskih oblasti, da oni stupaju u kakve takve odbore, a još manje, da u ime takvih odbora pozive razasliju. Njihova glavna je dužnost gledati na to, da država dobije što je njezino.

Medjutim, za ovaj put nije uspjelo gospodni komisar financijske strazje nit koji bijahu za njim i sa njim. Velika većina gostioničara sudbenoga kotara Voloskoga dala je punomoć g. Gorupu, da on preuzme državnu potrošarinu. Bila je odbržavana na Voloskom i jedna skupština gostioničara i mesara u kojoj su si izabrali odbor, sastojeći od predsjednika g. Kornelija Gorupa, i dviju podpredsjednika gg. Karla Silberhnera i Mata Kundića. C. kr. vlada prihvatila je ponudu Kornelija Gorupa za državnu potrošarinu privremeno za godinu 1898. i on je u to ime položio kauciju od 3000 forinti. Za dalje dvie godine može odkazati ugovor i Gorup državi i država Gorupu.

To je eto na stvari. To je glavno što dajemo na znanje i ravnanje našim gostioničarom i mesarom u sudbenom kotaru Voloskom. Gospodin Kornelji Gorup, odnosno spomenuti odbor, ima državnu potrošarinu na pića i meso za godinu 1898 i u Voloskom kotaru. Svaki gostioničar toga kotara mora se radi potrošarina za tu godinu ili nagoditi sa njim, ili pako mora toliću pod njegov pečat.

Mi to naglasujemo zato, da odvratimo gostioničare od kojekakvih mutikaša. Jednoga dana odbržavala se je skupština gostioničara na Opatiji pod predsjedanjem g. Mata Kundića. Svrha toj skupštini bila je, da se gostioničari nagode sa rećenim odborom. Došlo je pak do takove vike i buka, da su morali posredovati i redari i žandari. Skupština se je razšla, a da se svrhe nije postiglo. Tad ne preostaje drugo, nego da se svaki gostioničar i mesar za se bilo nagodi sa onim odborom, bilo da toli pod njegov pečat za državnu i pokrajinsku potrošarinu, a u većih obćinah kotara, možda i u svih, i za obćinsku — to sve za godinu 1898.

Obzirom na sve to neznamo za svrhu onoga sastanka nekih krčmara kod Jožija Marota u Spinčiću dne 21. decembra. Oni su izabrali i predsjednika u osobi posljednjega trgovca i obćinskoga zastupnika Frana Osujlika Gajanjca, al njim je on pravo reko, da bi on bio voljan biti predsjednik, kad bi bili svi krčmari kotara složni i svi savjestno naznačili količinu vina, koju iztoće na godinu; pa bi samo u tom slučaju bilo moguće, da preuzmu potrošarinu sami krčmari. A ni to da nije već sada moguće za godinu 1898.

Neznamo kako da označimo one neke propalice u Kastavšćini, koji da trube ljudem, da će se sad vino toliću pod njihovim nadzorom, kad znamo da nisu u družbi nit goss. Gorupa nit onoga odbora. Htjeli bi i mudru lovit. Narod jih pozna, pak zna kako mu je takovimi stvarovi postupiti. Za što, bolje ravnanje spominjamo, da ima g. Kornelji Gorup potrošarinu državnu u svih sudbenih kotarh Istre osim dviju; i da sa krčmari poročkoga kotara preuzeli potrošarinu, pak ju izručili goss. Gorupu. Zastili su se Trezze; njegovih činovnika u poslednjih trih godinah. Radi svojega vlastitoga interesa vole Slavenu Gorupa, nego li Talijana Trezza.

Mali prljovjedac* zbirka priča za djecu, iz engleskih pisaca preveo Nikola T. Gjuric, 40 stih. Drugo popravljeno izdanje u komisijonaciji naklada kraljeva Vilima Lorcby-a u Brodu na S. Clada 40 novč.

Pramljena na dosadašnjoj pješi pošti medju Sušnjevicom-Belajem Pazom te Cerovljem u redivitu vozu poštu. Dne 1. jenara 1898. strpa nješto dosadašnje pješi-pöšte medju postanskim uredom u Sušnjevici, sabirajonimi za pisma na Belaju i Pazn te postanskim uredom u Cerovlju svakdanja vozna pošta, koja će se držati slijedećeg voznog reda:

Odlazak iz Cerovlja pre. o Paža, Be- laja u Sušnjevicu o podne, a dolazak u Sušnjevicu u 2 po podne. Odlazak iz Sušnjevice preko Belaja, Paža u Cerovlje u 8 sati u jutro; a dolazak u Cerovlje u 10 sati 45 minuta prije podne.

Suhočička Danica* ili bunjevnočko- šokacki kalendar sa slikama, za godinu 1898 (XV. godina), već u prvom polovini mjeseca ugledala je svjetlo te se širi mnogobrojno medja Hrvati u Ugarskoj, kako to izvješćuje velevažno glasilo naše braće u Ugarskoj „Neben“.

Ovo je izmedju svih koleđara, što su izišli u hrvatskom jeziku, jedini, što nam ga posla izdavalac „Suhočičke Danice“.

Viching redivivus.

(Slijedi.)

Neka vide ondje i kod Bartolimi-a, gdje je sve sv. Metod propovjedaio nank Kristov, pa onda neka govore o „lex diocessana“. Od starokatoličkog plovana Gozda naučiti će gospoda, ako nista drugo barom to dobro, što će u njem naći čist i brzo zabilježenu povjestnu činjenicu, da je sv. Metod bio raisto u ime sv. oca Pape svoj djehpokrg kod Slavenski i kao „legatus a latere“. O tomu pada također tvrdnja Dämmmlerova, koga Salata zove u pomoć, da date razumjeti, kako slavenska liturgija ne mogaje biti uneseća u Dalmaciju per l'immediata personale influenza di san Metodio.... percibé i Croati non appartenevano per null'affatto alla sua diocesi*, nego da su to učinili po Metodovoj smrti njegovi iz Moravske protjerani utenci. Svakako dakle u prvom početku prenosa se „liturgia slava“ u Dalmaciju, pak je morala utjecati i na odlisaje osorske biskupije, koja tada spadađe košto i krčka i rabaska i politički i crkveno pod Dalmaciju. Nu mi idemo i dalje pak velimo, da je staroslavjenski jezik bio za života Metodova u Dalmaciji pravno uveden u sv. liturgiji. Gfrörer propjeda: „Die genauere Erforschung der auf uns gekommenen Urkunden, welche von der Geschichte der Länder Bulgarien, Dalmatien, Mähren in dem Zeitalter zwischen 860 und 890 Zeugnisse ablegen, hat zu dem Ergebnisse geführt, dass allerdings die Bekehrung und kirchliche Organisation, aller drei auf engste zusammen hänge.“ Ako je, košto tvrdi Gfrörer, svećenik Ivan de Venetia, ili kako drži Rački (str. 320) de Venetia ili Vendiis, poslan od Seopoljaka i bana Branimira k papi Ivanu VIII. g. 879. prijavio u Rim iz Moravske preko Dalmacije, jer da „muss man nachgedrungen voraus setzen, derselbe habe seine Reise aus erstem Lande nach Rom über Dalmatien angetreten, was allerdings für ihn der kürzeste Weg war.“ Za što ne bi bilo posve opravdano držati i zašto se ne bi moralo isto tako dosljedno pretpostaviti, da je godinu isa toga (880) sv. Metod, sa svojim pratiocem Šišanom, što mu ga dao Stapoljku, a istoga razloga i time više što je u Panoniji iz Kocolevo smrti zapovjedao Arnulf, krenuo preko Dalmacije u Rim? Nadalje Gfrörer sam muže, da su Hrvati jur u ono doba, napose oni u Ninu pod banom Branimirom i biskupom Teodozijem račili staroslavjensko pisano i jezik u liturgiji, pak su s toga mogli dobiti iste knjige jedin, iz Moravske i, kako naši izvori tvrde, od sv. Metodaa, koji je ondje bio, jer drugdje ih nije ni bilo. Gfrörer dodaje dr. J. sv. Metod nije bio u Dalmaciji „wie die slavische Quelle des Presbyters von Dioclea andeutet... denn keine sichere Urkunde weiss etwas hievon“; ali tu zaboravljaj ono, što je tri stranice iz toga izvrdia i „nothgedrungen“ pretpostavo o postavljenju svećeniku Ivanu, koji je kako gori navedemo, krenuo iz Moravske preko Dalmacije u Rim, jer da je to kraći put bio za njega pak za što to isto ne bi oridilo godinu kasnije i za sv. Metodaa? Nijostopako ne možemo dopustiti, da su tobož Hrvati, košto on tvrdi, a navlastito Nin, dobili te knjige iz Carigrada i od Fotijaa, jer ondje se je onda izdijeljeno rabio e liturgiji grčki jezik, a staroslavjenskih knjiga

* I. c. pag. 187 et seq.
*) I. c. pag. 149 et seq.
*) I. c. pag. 153.
*) I. c. pag. 150.

ondje nisu imali, pa k tomu nam prijel (str. 115) sam kazao, kao što je obćenito znano i dokazano „im Jahre 879 stand wenigstens wieder ein Bischof Dalmatien — und zwar ein kroatische (Teodozi), biskup Ninski) — mit Rom in Gemeinschaft“, pak sa te nije vjerojatno, da bi bio od *Focija* nadaren on, koji je jedini bio naklonjen i združen a Rimom i to u doba, kad su svi ostali dalmatinski biskupi s osorskim biskupom *Dominkom* i oglasnim patriarkom *Walpertom* držali uz *Focija* i a Carigradom. Eto latinski biskupi, (a ti su onda rabili po svojoj prilici grčki jezik u liturgiji) bijahu združeni s *Focijem*, dok je Ninski biskup *Teodozije*, *glagoljst*, bio u svezi s Rimom. Te si nek zapamte naši protivnici! Za sv. Metodja je dakle bio krađi i sjegurniji put u Rim iz Moravske preko Dalmacije, a iz Dalmacije hoćeš po moru hoćeš po suhu zar nije moguće i posve vjerojatno, da se je dotaknuo i Istre? Iduć u Rim ili na povratku odanle lakko, da se zaustaviše i u Istri, kad su se sv. braća, kako veli život *Konstantina*, zadržala jur na prvom putovanju u Mletih i tuž zagovarahu staroslovenski jezik u liturgiji. Da je sv. Metod bio u Koruškoj i ondje raširio staroslovenski jezik, to nam svjedoči „*Historia Conversionis Carantanorum*“, pisana kako sav ubeni svet drži, za života sv. Metodja g. 873. i to od njegova protivnika, gdje se vidi, da je ondje nadplov *Rikald* obavljao svoju svetu službu „*usque dum quidam græcius Methodius nomine, noviter inventis slavicus literis, linguam latinam doctrinamque romanam atque literas auctorales latinæ philosophice superduens, villescere fecit cuncto populo ex parte missas et evangelia ecclesiasticumque officium illorum, qui hoc latine celebraverant. Quod ille ferre non valens sedem repetivit Juvaviensem*“)

Što se je u ono doba događalo u Koruškoj, to nije bilo bez uticaja na Istru, jer je ova bila tada u odnosu i svezi s Koruškom. Godine 828. nastade promjena u furlanskoj marki, koji bi razdijeljena na četiri grofije ili knezovine: na Furlansku, Istru, Korušku i gornju Podravinu, podčinjenu jedino bavarskoj kraljevini; a g. 843. kada *Ludovic* bavarski posta i njemačkim kraljem, tada bude Furlanska združena s talijanskom kraljevnom, a Istra s Kranjskom, Koruška i Podravina ostale su s Njemačkom u svezi. Istra, košto veli *Gfrörer*, u to doba „ein Anhängsel der Mark Verona und des Herzogtums Kärnthener war, demnach unter kaiserlich deutscher Hoheit stand.“)

Što se je u ono doba događalo u Koruškoj, to nije bilo bez uticaja na Istru, jer je ova bila tada u odnosu i svezi s Koruškom. Godine 828. nastade promjena u furlanskoj marki, koji bi razdijeljena na četiri grofije ili knezovine: na Furlansku, Istru, Korušku i gornju Podravinu, podčinjenu jedino bavarskoj kraljevini; a g. 843. kada *Ludovic* bavarski posta i njemačkim kraljem, tada bude Furlanska združena s talijanskom kraljevnom, a Istra s Kranjskom, Koruška i Podravina ostale su s Njemačkom u svezi. Istra, košto veli *Gfrörer*, u to doba „ein Anhängsel der Mark Verona und des Herzogtums Kärnthener war, demnach unter kaiserlich deutscher Hoheit stand.“)

*) Vita Constantini c. 17.
*) Gfrörer l. c. pag. 69 i Goets l. c. pag. 72.
*) Glagolita Clodivans ed. Kopitar Vindobonæ 1856. Praef. pag. 76; Ginzler l. c. b. str. 56.
*) l. c. l. pag. 315 et 438.

Listuica uprave.

Za god. 1898. uplatili su: G. M. A. Rička for. 2; g. D. J. Zadar for. 2; G. D. K. Varaziin for. 2; g. S. J. Trnovo for. 1; g. K. J. Zadar for. 2; g. M. K. Umag za l. t. 1898. for. 2.60; g. L. C. Beč for. 5; g. J. D. Gradiška for. 2; g. E. P. Brijuni for. 5; g. P. V. Karlova for. 2; g. V. A. Malinska Dobij for. 2; Sl. N. G. Dubrovnik za l. t. 1898. for. 2.50; g. G. R. Malo Solo for. 2; Sl. N. G. Zadar za l. t. 1898. for. 2.50; g. I. B. Baška for. 2; g. B. M. Teschen for. 2.50; g. I. M. Varaždin for. 5; Sl. H. e. C. B. Zagreb for. 2.50; g. M. P. Kraljevica l. t. 1898. for. 1; Sl. N. C. Erdolovo l. t. 1898. for. 2.50; g. F. J. Sušnjeric for. 5; g. I. B. Pisan for. 5; g. V. A. Rička for. 5; g. S. B. Dubrovačan for. 2; Sl. N. S. Splat for. 5; Sl. D. Varaždin l. t. 1898. for. 1.50; g. I. V. Zagreb for. 15; g. Dr. I. F. Porčić za l. t. 1898. for. 2.50; g. K. M. Trojica za l. t. 1898. for. 2.50; g. A. M. Rieka-Plase for. 2; g. A. M. Rička-Pod Murvica for. 2; g. I. O. Pazin for. 2.50; g. O. V. Bakotole for. 5; g. E. I. Kotor za l. t. 1898. for. 1; g. P. I. Kotor za l. t. 1898. for. 1; Sl. hr. Št. Trpanj for. 8; Sl. Trg. o. k. Zagreb for. 8; Ugl. Sam. Fr. Košljun for. 2.

Nadalje uplatiše bilo za zastotak bilo za tekuću godinu. Gospodi: S. A. Novaki for. 5; S. L. Bakar for. 10; S. A. Francičić for. 6; Y. I. Kik for. 5; B. L. Krišičić for. 2; A. D. Krik for. 2; I. N. G. Škedenj for. 5; I. P. Zvončica for. 2.50; B. A. Krišič for. 2; P. R. Rovič for. 2; P. U. Bv. Matija for. 8; T. G. Slano-Dalmacija for. 2.50; P. I. Zagreb for. 6; V. I. Račić for. 5; M. A. Kringa for. 1.50; M. M. Barban for. 2; I. D. Rička for. 1; O. P. Panj for. 2; I. L. V. Gorac for. 5; M. Oskorvno-Kuna for. 9; R. I. Bija for. 2; P. E. Porčić for. 2.50; B. M. Bistrica for. 2.50; K. V. Sr. Matej for. 5; M. I. Pula for. 2; B. N. Katar for. 7; I. D. Labinj for. 1; Y. M. Črnjuga for. 3; S. B. Osor for. 5; D. S. Tijman for. 3; A. R. Lubenice-Cro for. 5; K. M. Sv. P. u Sumi for. 1.85; M. F. Kopar for. 5; M. A. Pazin for. 2; U. A. Rovinjko delo for. 2; G. M. Medulin for. 2; P. braća Rička for. 5; B. A. Divača for. 2; S. L. Sv. Lovreč paš for. 3.50; I. B. Šbanditi (Poreč) for. 2; E. J. Briačić for. 2; B. A. Veit Brgud for. 1; Dr. Fr. P. Zagreb for. 10;

Uprava „*Nakle Stope*“.

Nudja se pošiljke pet kilograma po pošti: kava, ulične uije najbolje vrsti i svakojaka kolonijalna roba. Prodaja se također na debelo. Kava od 1 for. do for. 1.80.

Giovanni Battistella
Trst

Na prodaju grede i dužice.

Podpisani javlja ovim sl. obćinstru, osobito graditeljem i bačvarom, da ima na prodaju:

- 1000 komada gredah svake debljine i duljine uz veoma nizke cijene. Grede jesu jelove i smirkove
- Dužica za bačvare smirkovih i jelovih svake vrsti.

Naručbe prima ustmenno i pišmenno
Anton Medvedić
trgovac lesom
Klana (Istra).

FILIJALKA

G. kr. priv. avstr. kreditnoga zavoda za trgovinu i obrt u Trstu.
Novac za uplaćila.

V vred. papirjih na 4-dneval odkas 2% 30-dneval odkas 2%
g. 2% 2-mesečni 2%
30- 2% 3- 2%
30- 2% 6- 2%
Za pišma, katera se moraju uplaćati u sedamdeset bankovnih avstr. velj, stojeće nove obvezne takse u krapost s danom 24. julsja, 26. julsja iz odnesno 20. avgusta t. l. po dočelnih objavah.

Okrožni oddel.

V vred. papirjih 2% na vsako svoto. V naplaćenih brez obrasti

Nakaznice

za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Rokakor za Zagreb, Arad, Bielic, Gablonz, Gracoe, Sibinj, Inomost, Celovae, Ljubljana, Lian, Olomac, Reichenberg, Saas in Solnohrad, — b r e a trojkor

Kupnja in prodaja

rodacitij, diviz, kakor tudi vnošenje kupuozov proti obćika 1% na provizije.
Iskase vseh vrst pod najumestnijimi pogoji.

Pr e d j m l i

amfevas latins pogoji po dogovoru. Kredit na dokumente u Londonu, Parizu, Bero-linu ali u drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pišma za katerokoli mesto. Vlozki u pohranu.

Precejamajo se v pohranu vrednosni papirjih, slati ali vrobni denar inozemski bankovni itd. — p. pogodbi.

Naša blagajna isplaćuje nakaznice narodne banki talijanske u talijansku frankib, ali pa po dnevnom cursu.

Dobro vino.

Lanjske godine kad je bio prvi tečaj za konobare i vinogradare pri c. kr. kemično-gospodarstvenoj pokusnoj postaji u Splatju, uhvatio sam zgodnu, da mu prisustvujem željom, da upoznam raznovrstna vina, i da ih znadem analizirati, i čista u trgovinu turiti, te time koristiti trgovca a osobito dalmatinskome vinogradaru.

Dakle što želi nabaviti dobrog vina neka se obrati pouzdano na

Stjepana Dulčića
Brsuje na Hvaru u Dalmaciji).

Gosp.
Gabrijel Piccoli
liječnik
u Ljubljani

Molim Vas pošaljite mi 30 boćica Vase čudotvorne *želudaćne tinkture*, koju se doista može nazvati „božjom rukom“.
S. P. Flegar
Suplice
Zrninj — Istra.

Otkada se je počela moja supruga lječiti Vašom *želudaćnom tinkturom*, poboljšalo se je njezino stanje u toliko, da se čini kao da je ponudavala.
Francesco Patelli
liječnik
Vizulana — Istra.

„*Zeludaćna tinktura Piccoli-a razprodaje se u ličarnah po 15 nvč. boćica.*“

Pravo brnsko sukneno tvari

Jedan copcen 3-10 m. dug, do-statan za muž-ke odjele stoji samo	for. 3-10 iz dobre	4-10 iz dobro	6- — iz bolje	7-7½ iz sine	9- — iz najfinije	10-80 iz još finije
---	--------------------	---------------	---------------	--------------	-------------------	---------------------

PARVA SVIJE TVAR

Jedan copcen za čirno salenako odjele for. 10. Tvari za gerajo kapute, Radee, Paravonoe, Deokiga. Tvari za drzavne i željezničke šiznalike, najfinije Kammarsre i Chevate itd. razališe u tvorničke cijene kao čvrsto, solidno i vrlo dobro pomate

Sklađite tvor-ničkog suknja **Kiesel-Amhof u Brnu**

Uzoreš bađava i franco. Pošiljke vjerne uzarka.

Pocor! P. n. obćinastro upozoruje se osobito na to, da stoji tvorgi mnogo manje, ako se ih izvavne sarati nego li one, koje se porredovjem trgovaca nabavi. Trdka **Kiesel-Amhof u Brnu** rasališe svoje tvargi uz prave tvorničke cijene bez obćika, što ga deju krojačem, koji škodi silno privatnim strankam.

Tko pije

Kathreiner

Xneippovu sladovu kavu?

SVAKI

tko ljubi točan kavu a prišteđiti hoće i zdravije bačvat.

Sve strojeve za poljedieljstvo i vinogradarstvo

Cijene iznova snižene

PREŠE ZA GROŽDJE, DIFERENCIALNI SUSTAV.

Ovaj sustav preša ima najveću tistajuću moć od svih drugih, ma kojih mu drago bilo preša.

Preše za masline, hidrauličke preše, štrcaljke proti peronospori, Vermoreloy sustav; ove moje štrcaljke su poznate kao najbolje i najjeftinije: automatične štrcaljke: mastilnice sa spravom za muliti jagode, preše za seno, triere itd. tvori u najboljem proizvodu

IG. HELLER, BEC

II/2 PRATERSTRASSE 49 — Cienike i sviđeočbe gratis! — Traže se zastupnici! Čuvati se kontrafacija!

Povlašteni ured za putovanje po Austro-Ugariji i po inozemstvu

ALOJZIJ MOZETIĆ

TRST — Piazza dei Negozianti br. 1. — TRST

Povlašteni ured za putovanje po Austro-Ugarskoj te inozemstvu, posreduje putovanja u Aziju, Afriku, Ameriku i Australiju, te po cijeloj Evropi, zastupa najbolja parobrodarska društva, posreduje kod osiguranja proti nezgodama uz bezplatnu poduku toliko pismenn kao ustmenu, u svim mogućim putnim prigodama; jamči najuže cijene i najbolju poslužbu.

Tiskarna Gutenberg

ilijaka ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBTNE IN CONTO - KNJIGE

Ustav „*Patent Workman Chicago*“
Rastrirni zavod — Knjižovništvo.
priporežuje se za prijavne naruče se zadržilom primernu cen in točne postrože.

Izdelovanje vakovrstnih tiskovnih kakor: časnikov, raketerov u vsakem okolišu, braci, plakato, cenik, računov, memoarandev, ukrožnic, papirja zaliate in zavilzak u saples, zasavah listku; jedilnih list, gavahli itd. itd. — Bogata zaloga glavah: Conte-Corrent-kalje, Saldi-Centi, Faktura Dabitoren, Creditoren, Casa-kalje, Strazza, Memorial, Juraalev, Prima-nufe, odgravalih, menjilnih casa-zapadnih in kalje za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih kalje; potem razlikaega (rtancoga) papirja, Conte-Corrent, svilenoga papirja za kopiranje, listev iz kavićka za kopiranje, škiedio iz člaka za kopiranje itd.

Za naruče in nadaljnja pojašnjenja obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — ARNOLDO COEN — Via delle Acque 5 Trst

Skladišće pokućstva

trdke Aleksandra Levi Rinzi

Trst, Via Riborgo, 21 i Piazzata vecchia br. 1

Skladišće pokućstva i tapetarije svakojakih nacra iz vlastite radionice. Bogato skladišće zročala i svakojakih slika. Na zahtjev šalje se ilustrovano cijenik bađava i franko. Naručen predmete postavlja se na parobrod ili na željezničku postaju bez troškova naruđitelja.

Naruče preuzimlje za Istru i Dalmaciju.

Tiskara Dolene u Trstu